

ledes forskellige former for behandling, mens andre ikke får et eneste tilbud.

Svar (19/8 02)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Som grundelse for spørgsmålet er anført, at det fremgår af rapporten »Unge krænkere«, der netop er offentliggjort fra Socialforskningsinstituttet, at Danmark endnu ikke har en samlet og koordineret indsats over for unge med seksuel overgrebsadfærd.

Der er to forhold, som er meget væsentlige, når vi skal forebygge seksuelle overgreb på børn udført af andre børn eller unge. Det er at hindre, at børn og unge udvikler sig til krænkere, og at sørge for at unge krænkere bliver behandlet, således at de ikke foretager nye overgreb.

Socialministeriet er allerede i gang med indsatser i forhold til at bekæmpe overgreb mod børn og vil tage initiativ til en yderligere forstærket indsats.

Dialogvejledningen, der retter sig til personale i sundheds-, social- og skolesystemet, vil udkomme i en revideret udgave til efteråret. Heri vil der være generelle afsnit til hvert af de ovennævnte sektorområder med retningslinier for, hvad man skal gøre, når man opdager, at et barn mistrives. I undersøgelsen af unge krænkere fremgik det, at de alle havde udvist klare tegn på mistrivsel. I vejledningen vil det være anført, hvilke signaler man skal være opmærksom på, hvem man skal kontakte og konkrete eksempler på situationer med børn, der mistrives. Som noget nyt vil der være en guide, der beskriver, hvad man skal gøre, når man får mistanke om seksuelle overgreb mod børn, herunder hvad man skal gøre i forbindelse med, at man mistænker en ansat, en fra familien eller et andet barn eller ung for overgrebet.

Ud over revideringen af Dialogvejledningen vil jeg følge op på de initiativer, som også undersøgelsen af unge krænkere er en del af. Jeg vil dog i første omgang afvente den undersøgelse, der offentliggøres ultimo august af omfanget og karakteren af seksuelle overgreb mod børn.

Spm. nr. S 2847

Til socialministeren (9/8 02) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Mener ministeren, at tildeling af en fast kontaktperson efter servicelovens bestemmelser om særlig støtte til truede børn og unge anvendes tilstrækkeligt i praksis?«

Begrundelse

En kommune kan beslutte at tildele et barn eller en ung en fast kontaktperson, jævnfør Lov om social service § 40, stk. 1, nr. 7. Det fremgår af den netop offentliggjorte SFI-rapport »Unge krænkere« af Mimi Strange, at de fleste af de interviewede unge mener, at deres overgrebsadfærd kunne være undgået eller standset, hvis de havde haft professionelle at betro sig til i deres nærmiljø.

Svar (19/8 02)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Som grundelse for spørgsmålet nævnes, at Socialforskningsinstituttet (SFI) netop har offentliggjort rapporten »Unge krænkere« af Mimi Strange, hvori det fremgår, at de interviewede unge mener, at deres overgrebsadfærd kunne være undgået eller standset, hvis de havde haft let adgang til hjælp i deres nærmiljø.

En fast kontaktperson er en af flere muligheder kommunen har for at støtte disse unge. Når lærere, pædagoger eller lignende får kendskab til forhold, der giver formodning om, at et barn eller en ung har behov for særlig støtte, skal de underrette kommunen. Kommunen skal herefter sørge for at en undersøgelse iværksættes, og på baggrund af denne undersøgelse eventuelt iværksætte foranstaltninger. En type af foranstaltning kan være brugen af fast kontaktperson.

Der har i følge oplysninger fra Danmarks Statistik generelt været en stigning i brugen af en fast kontaktperson efter servicelovens bestemmelser.

Af statistikken fremgår, at anvendelsen af ordningen har været stigende i perioden fra 275 i 1998 til 1.058 i 2000. Ifølge den foreløbige opgørelse for 2001 er der 1.660 børn og unge, der havde en fast kontaktperson tilknyttet ved udgangen af 2001.